

SZAVAZZON A CSALÁDBARÁT MÉDIÁÉRT-DÍJ KÖZÖNSÉGDÍJASÁRA ÉS NYERJEN CSALÁDI VACSORÁT!

www.mediaacsaladert.hu

ISMERJE MEG A JELÖLTEKET ÉS VÁLASZTÁSÁVAL
SZAVAZZON A CSALÁDBARÁT MÉDIÁRA!

A SZAVAZATOKAT 2016. DECEMBER 1-JÉTŐL 31-IG VÁRJUK.

Minden szavazó megkapja a 2017-es februári Képmás digitális változatát, egy szerencsés pedig megnyerheti a Három Királyfi Három Királynő Mozgalom családi vacsorameghívását is.

Támogatók

Média a
Csaláért
Alapítvány

PAGEO

EMBERI ERŐFORRÁS
TÁMOGATÁSKÉZELŐ

SZÖVEG –
SZABÓ EMESE

DECEMBERI JELÖLT

Jelölt neve: Petrás Lilla

Petrás Lilla jogászként végzett, ezen belül családjoggal és szociológiával foglalkozott behatóbban. Szabadúszó újságíróként már az egyetem mellett is dolgozott családmagazinoknak, ma pedig a *She.hu* vezető szerkesztője.

MIÉRT KELL A MAGYARÁZAT?

Senki nem furcsállja, ha valaki babával van otthon, de ha egy nő nagyobb gyerekkel marad a tűzhely mellett, már számíthat erre – ha pedig látszólag ok nélkül nem dolgozik, sütheti is le a szemét. Ezt élte át Petrás Lilla, aki élményéről „Háziasszonyként töltött évem megaláztatásai” címmel írt cikket. A *She.hu*-n megjelent írás a Családbarát Médiaért-díj decemberi jelöltje lett.

Lilla cikkében nem részletezte, miért maradt otthon, lévén a dolog nagyon személyes, de nekünk elmesélte: államvizsgái előtt állt, amikor haldokló édesanyját kellett fél évig ápolnia. A tragédia és a gyász után ki kellett várnia a következő félévet, hogy megszerhesse diplomáját. Ezzel munkaerőpiaci szempontból légtüres térbe került: a munkáltatók nem repesnek azért, ha egy állásinterjúval valaki bevallja, ugyan elkezdene dolgozni, de két-három hónap múlva államvizsgáznia menne. „Ezeket a magánéleti dolgokat az ember nem szívesen mondja el egy banki ügyintézőnek, viszont ha csak azt válaszolja a foglalkozására vonatkozó kérdésre, hogy háztartásbeli, akkor kitartott nőnek nézik” – mondja.

A szerző sokszor szembesült azzal, hogy a környezet nem tud mit kezdeni azzal, hogy valaki kisgyerek nélkül tevékenykedik háziasszonyként. Föl sem merül bennük, hogy ennek sok egyéb oka is lehet. Ennek kapcsán gondolkodott el azon, mennyire elítélné őt a társadalom akkor, ha olyan nő lenne, aki nem szeretne karriert építeni, és aki olyan szerencsés, hogy amúgy anyagi szempontból meg is tehetné, hogy otthon marad, és főállásban háztartást vezet.

Lilla kiemeli, hogy ez nemcsak az egyén szintjén káros, hanem rendszerszinten gondolkodva is. Ha ugyanis egy olyan nőt kényszerítünk a munkaerőpiacra, akinek nincs motivációja, és amúgy szüksége sincs pluszbevételre, ezzel olyan munkavállalók elől „foglalja a helyet”, akiknek nagyon is szükségkérdés lenne az adott állás megszerzése. Mindez talán azért van így, mert ma valahogy csak azt tartják normálisnak, ha valaki addig van otthon, amíg

a gyerek kicsi. Ha viszont már óvodás, az anyának vissza kell mennie dolgozni, mert különben másodrendű állampolgárként tekintenek rá. „Érdekes, hogy a magántanár, a szakács, a napközis pedagógus és az asszisztens mind elismert foglalkozás. De ha a saját gyerekeimet korrepetálom, a saját családomra főzök, a saját gyerekeimre vigyázok és a saját férjemnek segítek az ügyeket intézni, akkor a társadalom szemében az nem más, mint »nem csinál semmit, csak otthon van«”.

Lilla szerint a megoldás a társadalmi problémákra, így a család válságára is: a párbeszéd. Emiatt olvasóit is biztatja a véleményük megfogalmazására – akkor is, ha az ellentétes az övével. Emiatt türelemmel válaszolt a cikkére érkező ellenséges hangvételű véleményekre is. Csak azt a hamis állítást lehet ugyanis megcáfolni, ami elhangzik. És csak abból az igaz állításból lehet tanulni, ami szintén elhangzik. Ezért sem szabadna senkinek magában tartania a véleményét. ♦

A Családbarát Médiaért-díj határon túli decemberi jelöltje a Magyar Szó című felvidéki napilapban jelent meg. **Tómos Margareta** írásának címe: Megbecsültség és biztonság helyett

A CSALÁDBARÁT MÉDIÁÉRT-DÍJ 2016 FŐTÁMOGATÓJA A TELEKOM

EGYÜTT. VELED